

uhyre Uretfærdighed, fordi det bliver en uhyre Sum, idet Byrden rammer en Mængde af Befolkningen, som den ikke burde ramme, i alt Fald ikke i et saadant Forhold til den øvrige Deel af Befolkningen. Det er en ulige Fordeling af Skattebyrden; det have vi tilladt os at paavise, og det staaer uimodsagt, thi det er en absolut Kjendsgjerning, at der er mange Familier, som have Sønner, der ikke ere stikede til at blive Soldater, men som gennem Casseringsstyret blive frie, medens det efter Forslaget om Hærens Ordning, saaledes som det er vedtaget, kun bliver Faa, som i Fremtiden ville komme til at gjøre Tjeneste som Militairarbeidere. Der er altsaa mange Familier, paa hvilke dette Tryk ikke vil komme til at hvile, men naar man gaaer frem paa den Maade, vi foreslaae, er det afgjort, at der vil blive en ganske anderledes lige Fordeling af Skattebyrden i Landet, og dette skulde jeg mene er en simpel Retfærdighed, om det end ikke er det efter de ærede Herrerens Mening. Jeg beklager, at disse uhyre Summer ikke tidligere have staaet som saadanne Stræmmebilleder for dem, at de for længe siden ere faldne bagover af Forfrækkelse, thi da havde disse Stræmmebilleder ikke behøvet at staae her som Bussmænd. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds satte i Spidsen, at det var ret betegnende, at det var de principmæssige Modstandere af Hærplanen, som forsvarede dette Forslag, men det er ingenlunde saa. Ja, vi have været principmæssige Modstandere, forsaavidt vi have meent, at man finansielt er gaaet for vidt; det er det Princip, vi have bestridt, men ikke en Gæste af os, og mindst jeg, har principmæssigt sat sig imod, at man skulde lønne de Menige paa en for deres Stilling anstændig Maade, og vi have tilladt os at paavise, at det er uanstændigt at byde en Mand 20 β til at leve af om Dagen. Det ærede Medlem her tilvenstre (K. Pedersen) var saa heldig at kunne tilføie, at han, da han var Soldat, levede godt af, hvad han fik. Jeg siger: Velbekomme, Høifæderede! Det er glædeligt, at han befandt sig saa vel; men jeg var Soldat paa samme Tid, og jeg var ikke saa heldig at befinde mig vel ved, hvad jeg fik; jeg var en meget fattig Karl, og jeg maatte bede hist og her om at faae Lidt.

Naar jeg maatte nøies med Kongens Lønning, sølte jeg, at jeg savnede Noget, som der burde have været til, hvis jeg skulde være Soldat, som jeg selv og som Staten maatte ønske det. Det ærede Medlem søiede rigtignok til, at Folk behøvede Forskjelligt; En behøvede Lidt, en Anden Meget; men han maa altsaa have hørt til dem, som kunde nøies med umaadelig Lidt. Jeg tvivler imidlertid om, at dette er Tilfældet med Mange, ligesom jeg tvivler om, at, hvis denne Nøst havde lydt til alle dem, som dengang vare Soldater, de da kunde svare: Jo, vi befandt os vel. Det vilde vist ikke ret Mange kunne; men det er det Slags Talemaader, man bruger for at begrunde sin Modstand mod vort Forslag. Det er meget mærkeligt, at, medens man nu bliver forfrækket over de uhyre Summer, blev man ikke forfrækket for dem, da man lagde en Hærplan, der, som det ærede Medlem for Sorø Amts Aste Valgkreds (Holstein) meget rigtigt bemærkede, drager saadanne Conseqventser efter sig; det forbauser mig, at det ikke var klart for de Herrer, da der var Tale om Hærplanen i dens Almindelighed, at dette maatte blive Conseqventsen af den hele Sag. De ville have en stor Arme, men, om Soldaten skal sulde lidt, har ikke saameget at sige for dem; naar man blot har mange Soldater, gjør det Intet. Jeg hylder det modsatte Princip, thi jeg vil hellere nøies med færre Soldater og lade dem leve godt, saaledes at vi kunne være visse paa at have kraftige, veludrustede og velnærede Folk, naar de skulle bruges paa Kamppladsen. Det er Modsetningen mellem de Herrer og os, som staae paa den modsatte Side. — Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) var i Grunden den meest lemsfældige. Han indrømmede, at de fleste Huusbonder og Madmødre ansee det næsten som en Pligt at sende deres Tjende, som bliver Soldat, noget Smør og Ost, kort og godt, Noget til Hjælp til hans Lønning. Det ærede Medlem veed altsaa, at dette finder Steb, og det er fuldkommen rigtigt, men den Paastand falder da aldeles bort, at man godt kan slaae sig igennem med det, man har, thi ellers vilde det jo være til Overdaad, hvad man sendte Soldaterne. Jeg kan forstaae, at man raisonnerer, som min ærede